

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2022 r. – SD/EMA**(Sprawa T-623/22)**

(2023/C 24/58)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* SD (przedstawiciel: A. Steindl, Rechtsanwältin)*Strona przeciwna:* Europejska Agencja Leków (EMA)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EMA z dnia 21 lipca 2022 r. (EMA/254928/2022) oddalającej sprzeciw skarżącego z dnia 4 maja 2022 r. od decyzji EMA z dnia 8 kwietnia 2022 r. (EMA/191392/2022);
- w przypadku wygrania przez skarżącego sprawy – obciążenie EMA kosztami postępowania i wydatkami poniesionymi przez skarżącego, a w przypadku przegrania przez niego sprawy, orzeczenie, ze względów słuszności, na podstawie art. 135 ust. 1 regulaminu postępowania przed Sądem, że EMA pokrywa własne koszty.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji EMA z dnia 21 lipca 2022 r. (EMA/254928/2022) odmawiającej skarżącemu pełnego dostępu do trzech dokumentów. Dokumenty te dotyczyły „specific obligation No. 1(a)” (zwanego dalej „SO1a”) jako części zobowiązań szczególnych Comirnaty ustanowionych w decyzji wykonawczej Komisji C(2020) 9598 wersja ostateczna z dnia 21 grudnia 2020 r. (1)..

Skarga opiera się na następujących zarzutach:

1. Zarzut pierwszy: zaskarżona decyzja narusza, w całości lub przynajmniej w części, art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (2) w odniesieniu do ochrony interesów handlowych

Utajnienia fragmentów naruszają inne przepisy EMA, podlegające stosowaniu równoległe, które powinny być zostać włączone do kryteriów interpretacyjnych i które nie zostały uwzględnione w zaskarżonej decyzji. Ponadto w decyzji tej Komisja naruszyła prawo, stwierdzając istnienie tajemnicy handlowej i brak jest zrozumiałych dowodów co do potencjału szkody BionTech wynikającego z znajomości dokumentów SO1a, które były objęte wymogiem jawności w rozumieniu rozstrzygającego kryterium dopuszczenia. EMA jest zobowiązana, w ramach swych obowiązków administracyjnych, udzielić skarżącemu pełnego dostępu do spornych danych bez naruszenia prawa.

2. Zarzut drugi: zaskarżona decyzja narusza, w całości lub przynajmniej w części, art. 4 ust. 2 zdanie ostatnie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, w odniesieniu do istnienia nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu

Decyzja narusza prawo, ponieważ EMA odmawia przyznania SO1a interesu publicznego, pomimo tego, że w swoim sprzeciwie skarżący wskazał w sposób wystarczający na związek między charakterem prawnym SO1a a dostępem do dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

- (¹) Decyzja wykonawcza Komisji C(2020) 9598 wersja ostateczna z dnia 21 grudnia 2020 r. udzielająca na mocy rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady pozwolenia na dopuszczenie do obrotu „Comirnaty – Szczepionka mRNA przeciw COVID-19 (ze zmodyfikowanymi nukleozydami)”, produktu leczniczego stosowanego u ludzi.
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2022 r. – Austria/Komisja

(Sprawa T-625/22)

(2023/C 24/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Austrii (przedstawiciel: A. Posch, M. Klamert i F. Koppensteiner oraz S. Lünenbürger, K. Reiter i M. Kottmannn, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/1214 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2139 w odniesieniu do działalności gospodarczej w niektórych sektorach energetycznych oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2178 w odniesieniu do publicznego ujawniania szczególnych informacji w odniesieniu do tych rodzajów działalności gospodarczej;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi szesnaście zarzutów. Pierwsze osiem dotyczą energii jądrowej, osiem dalszych – gazu kopalnego.

Zarzuty dotyczące energii jądrowej

1. Zarzut pierwszy: Komisja przyjmując zaskarżone rozporządzenie naruszyła zasady i normy proceduralne wynikające z rozporządzenia (UE) 2020/852 (¹) oraz porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa. Ocena skutków i konsultacje społeczne zostały błędnie pominięte. Grupa ekspertów z państw członkowskich i Platforma nie uczestniczyli w wystarczającym stopniu. Ponadto zabrakło wymaganej przez art. 6 ust. 4 Europejskiego prawa o klimacie oceny zgodności zaskarżonego rozporządzenia z celami tego aktu.
2. Zarzut drugi: Zaskarżone rozporządzenie narusza art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852. Przepis ten ma zastosowanie od samego początku jedynie do działalności przejściowej o wysokiej emisji CO₂ i z tego względu nie obejmuje energii jądrowej o niskiej emisji CO₂. W każdym razie energia jądrowa nie spełnia szczególnych wymogów z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852. Zaskarżone rozporządzenie jest w tym zakresie co najmniej obciążone brakiem badania i brakiem uzasadnienia. W tym zakresie narusza również art. 19 ust. 1 lit. f) i g) rozporządzenia (UE) 2020/852 oraz zasadę ostrożności wynikającą z prawa pierwotnego.
3. Zarzut trzeci: Klasyfikacja energii jądrowej jako zrównoważonej pod względem środowiskowym narusza kryterium DNSH wynikające z art. 17 i art. 19 ust. 1 lit. f) i g) rozporządzenia (UE) 2020/852 oraz zasadę ostrożności wynikającą z prawa pierwotnego. Komisja nie spełnia poziomu ochrony wymaganego przez rozporządzenie (UE) 2020/852 oraz